

וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהֽוֹגַן. וְהָאָרֶץ הַוְאָחֵד. תְּהֽוֹתְרִין. בְּהָוֹתְלִתְהָ. חֲשֵׁךְ אַרְבָּעַת. תְּהֽוֹם חִמְשָׁת. וְאַרְבָּעַ אַיִנוֹן דְּכָלִילָן בְּגֻפָּא וְאַיִנוֹן אַרְבָּעַ יִסּוּדִין דְּאַיִנוֹן קַלְיִפְיָין דְּאָגּוֹזָא, וְבָגִין דָא וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהֽוֹגַן. וְאוֹקְמוֹתָה הִיְתָה מִקְדָּמָת הָנָא, דְּהָכִי אַרְחָא דְּקַלִּיפִין דִּמְקָדְמִין לְמוֹחָא.

וְרוּתָה אֱלֹהִים דָא רֹוחָא דְמִשְׁיחָא, דְמִיד דִיהָא מַרְחַפֶת עַל אַנְפֵי מִיא אַדְוִירִיתָא מִיד יְהָא פּוֹרְקָנָא, הָדָא הַוְאָ דְכְתִיב (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹור. וַיִּשְׁלַחַת יוֹיָדָא אֱלֹהִים, מִיד (למִשְׁיחָא) מִשְׁיחָא דְהָוָא בְּגַנְתָּא דַעַדְן בְּמָה דָא תִּמְרֵב בְּיַה וַיִּשְׁלַחַת יוֹיָדָן עַדְן מַעֲדוֹן דִילִילָה. וַיָּמָא לַעֲבוֹד אֶת הָאָדָמָה דְאַיִה שְׁכִינַתָּא בְּגִין דָא וַיִּשְׁלַחַת יוֹיָדָן מִיד, דִיפּוֹק מַתְמָן.

וַיִּשְׁכַּן מִקְדָּם לְגַן עַדְן אֶת הַכְּרוּבִים דְאַיִנוֹן מִשְׁיחָה בֵן דָוד וּמִשְׁיחָה בֵן יוֹסֵף דְמִשְׁכָּא רֹוחָא דְמִשְׁיחָא דָא תִּמְרֵב בְּיַה, וְרוּתָה אֱלֹהִים דָא שִׁילְלָה הַוְאָ דָא תִּמְרֵב בְּיַה וְאַצְלָתִי מִן הַרוּתָה, דְהָכִי סְלִיק שִׁילָה מִשָּׁה בְּחוּשְׁבָנָא. וַיִּשְׁכַּן מִקְדָּם, דְאַקְדִּים שִׁילָה לְתִרְזּוֹוִיהָו בְּגִין דִיהָא מַרְחַפֶת עַל אַנְפּוֹי אַדְוִירִיתָא וּפּוֹרְקָנָא בְּיַה תְּלִיאָא וְהָא אֹוקְמוֹתָה.

וְאֵת לְהַט הַחֲרֵב הַמִּתְהַפְּכָת מִיד יְהָא בִּידִיהָ. וַיָּמָא בִּיהָ, מִתָּה מַטְטָרָוָן דָא תִּהְפֵּךְ מִמְּטָה לְגַחַשׁ וּמִנְחָשׁ

למיטה. ועוד מיטה דא שכינתא כתאה ואם זכו ישראלי כלאפי חסד לימיינא ויפקון ברחמי. ואם לאו מיטה כלאפי חובה לסתרא דגבורה דתמן נחש, אל אחר. דתבע לשפוך דמא ואתקטיל משיח וסגיאין מישראל. ובגין דא אתמר (רות ג') שכבי עד הבקר דאייה בקר דאברהם דיהא מיטה כלאפי חסד ובגין דא ואת להט החרב המתהpecת וכלא לשמור את דרכן עין החיימן דאייה אוורייתא דאתמר בה עין חיים היא ואיה אוורייתא דבעל פה. אם זכה בר נש, אייה שם חיים דיליה. ואם לאו, היא מתהpecת לייה לשם המות. והא אוקמונה מארי מתניתין הבי, בגונא דמיטה דאתהפק לנחש ומגנש למיטה. ובזמנא ההיא יתמחון מן עלמא כל אינון דאתמר בהון (שמות ז') ויעשו כן חרטומני מצרים בלתייהם: עד אין

מההשומות

השלמה מההשומות (סימן ל')

אמר רבי ברכיה מאי דכתיב והארץ הייתה תהו, מאי משמע היה, שבר היה. ומאי תהו, דבר המטהא את בני אדם. ומאי בהו, דבר שיש בו ממש, דכתיב בהו, בו הוא. על שם מאי דכתיב (קהלת ז') גם את זה לעמת זה עשה האלהים. ברא בהו ושם מקומו בשלום. ברא תהו ושם מקומו ברע. בהו בשלום דכתיב

(איוב כה) עוֹשָׂה שְׁלוֹם בְּמִרוּמֵיּוֹ. מִלְּפָד שְׁמַכְאָל שֶׁר יִמְנָנוּ
שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, מִים וּבָרֶד. וּגְבָרִיאָל שֶׁר שְׁמַאֲלוֹ,
אָשׁ. וּשֶׁר שְׁלוֹם בְּגִינֵּיהֶם מִכְרִיעַ וְהִיְינוּ דְּכַתִּיב עוֹשָׂה
שְׁלוֹם בְּמִרוּמֵיּוֹ. וּמְגַלֵּן דְּבָהּוּ שְׁלוֹם, דְּכַתִּיב (ישעה מז)
עוֹשָׂה שְׁלוֹם וּבָרָא רָע, הָא כִּיְצָד רָע מִתְהָוָה וּשְׁלוֹם
מִבָּהּוּ, בָּרָא תְּהָוָה וְשֵׁם מִקּוֹמוֹ בְּרָע, שֶׁבָּאָמָר עוֹשָׂה שְׁלוֹם
וּבָרָא רָע. בָּרָא בָּהּוּ וְשֵׁם מִקּוֹמוֹ בְּשְׁלוֹם שֶׁבָּאָמָר עוֹשָׂה
שְׁלוֹם בְּמִרוּמֵיּוֹ ע"ב: (עד כאן מההשומות)

תוספתא

בראשית בר"א רמז לכת"ר
חכמיה. אלhim רומו לביינה.
אית רומו לגודליה וגבורה.
השמיימם דא הוא תפארת.
ואית רומו לניצח הוי יסוד.
הארץ רומו למלכות: (עד כאן
תוספתא)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹור וַיֹּהֵי

אוֹר. (ויאמר אלhim למי הוא אומר אינו
אומר אלא לאחרים. יהי (לעיל כב) אוֹר
לעוֹלָם הַזֶּה. ויהי אוֹר לעוֹלָם הַבָּא). **וְדָא**

(ד"א) **אִיהוּ בְּהֹרְאָה**

דָּבָרָא קַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הָוָא
בְּקָדְמִיתָא. והוא בְּהֹרְאָה

דעתינא. והוא בְּהֹרְאָה דאתזוי קודשא בריך הוא לאדם
קדמאה והוֹי חווּ בֵּיה מִסִּיף עַלְמָא ועד סִידִיף עַלְמָא.
והוֹא בְּהֹרְאָה דאתזוי קודשא בריך הוא לדוד ותוה משבח
ו אמר (תהילים לא) מה רב טובך אשר צפנת ליראיך. והוא
בְּהֹרְאָה דאתזוי קודשא בריך הוא למשה וחמא בית
מגלוּעד ועד דן.

וּבְשַׁעַת אֶחָד קַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הָוָא דִיקְוִמוֹן תְּלַתָּא

דרין ח'יבין. ואפונן דרא דאנוש ודרא דטופנא ודרא דפלגה (נ"א גנייז ליה) בגין דלא ישתמשון ביה, ויהב יתיה קודשא בריך הוא למשה ואשתמש ביה תלת ירחין דאשთארון ליה מיום עבורא דיליה. פמא דאת אמר, (שמות ב) ותצפנהו שלשה ירחים.

ובתר תלת ירחין עאל קמי פרעה בטיל ליה קודשא בריך הוא מגיה. עד דקאים על טורא דסיני לקבלא אוריתא והדר ליה ההוא נהරא ואשתמש ביה כל יומו. ולא יכולו בני ישראל למקrab בהדייה עד דיהב מסוה על אבפו כמא דאת אמר, (שמות ק) ויראו מגשתחלו. ואתעטף ביה בטלית. הדא הוא דברתיב, (תהלים ק) עוטה אור בשלהמה.

יְהִי אֹור וַיְהִי אֹור. כֵּל מָה דָאָתָמֶר בֵּיה וַיְהִי הוּא בְּעַלְמָא
דִּין וּבְעַלְמָא דָאָתִי. אָמֵר רַבִּי יִצְחָק אֹור דָבָר
קוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא בְּעוֹבְדָא דְבָרָא שִׁיתְהָוָה סְלִיק נְהֻרִיה
מִסְיִיףִי עַלְמָא עַד סִיִּיףִי עַלְמָא וְאַתְגָּנִיז.

מַאי טַעַמָּא אַתְגָּנִיז. בָּגִין דָלָא יְתַהֲבּוֹן מִפְיה חִיִּיבִי
עַלְמָא. וּעַלְמָין לֹא יְתַהֲבּוֹן בְּגִינִיהוּן. וְהוּא טְמִיר
לְצַדִּיקִיא, לְצַדִּיק דִּיקָא (דף לב ע"א) דְכַתִּיב, (תהלים צ) אֹור
זְרוּעַ לְצַדִּיק וּלְיִשְׂרָא לְבָ שְׁמָחָה וּכְדִין יְתַבְּסִמוֹן עַלְמָין
וִיהוֹן כָּלָא חַד. וְעַד יוֹמָא דִיהָא עַלְמָא דָאָתִי הוּא טְמִיר
וְגַבְנִיז.

הַהוּא נְהֻרָא נְפָק מְגוֹ חַשּׁוֹכָא דְאַתְגָּלְפָא בְּקַלְפּוֹי
דְטְמִירָא דְכָלָא. עַד דְמַהַהוּא נְהֻרָא דְאַתְגָּנִיז
אַתְגָּלִיף בְּשִׁבְיל חד טְמִירָא לְחַשּׁוֹכָא דְלַתְתָּא וּנְהֻרָא
שְׁאַרְיִ בֵּיה. מִאן חַשּׁוֹכָא דְלַתְתָּא. הַהוּא דְאַקְרֵי לִילָה
דְכַתִּיב בֵּיה וְלְחַשְׁךְ קָרָא לִילָה.

וְעַל דָא תְגִבֵּן מַאי דְכַתִּיב, (איוב יב) מְגַלָּה עַמּוּקוֹת מִבֵּין
חַשְׁךְ. רַבִּי יוֹסֵי אָמֵר אֵי תִימָא מְחַשְׁךְ סְתִים
אַתְגָּלִין. הָא חַזִּין דְטְמִירִין אָפָונָן כָּל אָפָונָן כְּתָרִין עַלְאַיִן
וְקָרִין עַמּוּקוֹת. מַהוּ מְגַלָּה. אֶלָא כָּל אָפָונָן טְמִירִין עַלְאַיִן
לֹא אַתְגָּלִין אֶלָא מְגוֹ הַהוּא חַשּׁוֹכָא דָאָיהוּ בְּרַזְאַ
דְלִילִיא. (וַיְהִיא כָּלָא חַד בְּרוֹא דְרוֹהָה אֹור הַלְּבָנָה בָּאוּר תְּמָה בְּדָרְגָא חַדָּא וְעַד יוֹמָא

דיביתי הוא גנוז וטמייר (שיר לעיל בשיטה ב) **תא חזי,** כל אפין עמיקין סתיימין דגפקי מגו מחשבה וקלא בטיל לון לא אתגליין עד דמלה מגלה לון. מאן מלה היינו דבר.

והאי דבר אקררי שפט. ובגין דשפת אקררי דבר, דבר דחול אסור בשבת. (גלוון מהרש"ב ובר הוה עבד רבי שמעון פ'

חמי לאמיה הדעות משתעיא הוה אמר לה, אפמא שתווי שבת הווא ואסир). **בגין** דבר דא בעיא לשטאה ולא אחרא. **והאי** דבר דאייהו אתי מסטרא דחשך מגלה עמויקות מגויה. ומשמע מבני חשך. **היה** דאתי מסטרא דחשך דכתיב מבני דיקא.

השלמה מההשומות (סימן ל"א)

ישב רבי בון ודרש מהו דכתיב (ישעה מה) יוצר אור ובורא חשך. אלא אור שיש בו ממש כתיב בו יצירה. חשך שאין בו ממש כתיב בו בריאה כמה דעת אמר (עמוס ד) יוצר חרים ובורא רוח. אי בעית אימא אור שיש בו ממש, כתיב בו עשרה. דכתיב ויאמר אלהים יהיה אור ויהי אור. ואיין היה אלא עשרה וקרוי ביה יצירה. חשך שלא היה ביה עשרה אלא הבדלה וה הפרשה קרי ביה בריאה כמה דעת אמר הבריא פלוני וכו'. אמר רבי ברכיה מהו דכתיב ויאמר אלהים יהיה אור ויהי אור ולא אמר והיה. משל למלך שהיה לו חycz נאה והקצתו עד שזימן לו מקום ושם הוא דכתיב יהיה אור ויהי אור שכביר היה. ע"כ: (עד כאן מההשומות)

אמר רבי יצחק אֵי הַכִּי מַאי דְכַתִּיב וַיַּבְדֵל אֱלֹהִים בֵין
הָאוֹר וּבֵין הַחֶשֶׁךְ. אמר ליה, אוֹר אֲפִיק יוֹם וְחֶשֶׁךְ
אֲפִיק לַילָה. לְבַתֵּר חֲבָר לוֹן כְּחֶדָא וְהַוּ חַד דְכַתִּיב וַיְהִי
עָרֵב וַיְהִי בְּקָר יוֹם אֶחָד. דְלִילָה וַיּוֹם אַקְרָוֹן חַד. וְהַאֲיָן
דְכַתִּיב וַיַּבְדֵל אֱלֹהִים בֵין הָאוֹר וּבֵין הַחֶשֶׁךְ (דאפריש מחלוקת).
דא בזמנא דגלוותא דאשתחה פרודא.

אמר רבי יצחק עד הַכָּא דְכֻורָא בָאוֹר וְנוֹקָבָא בְחַשּׁוֹכָא.
לְבַתֵּר מִתְחַבְּרָן כְּחֶדָא לְמַהְיוֹן חַד. בַמַּאי אַתְפְּרֵשָׁן
לְאַשְׁתְמֹדָעָא בֵין נְהֹרָא וּבֵין חַשּׁוֹכָא. מִתְפְּרֵשָׁן דָרְגִין
וְתְרוּוֹיָהוּ כְחַד הוּוּ. דְהָא לִית נְהֹרָא אֶלָא בְחַשּׁוֹכָא וְלִית
חַשּׁוֹכָא אֶלָא בְנְהֹרָא. וְאָפָעַל גַב דָאנָן חַד אַתְפְּרֵשָׁן
בְגּוֹנוֹנִין וְעַם כֶל דָא אָבִינוּ חַד דְכַתִּיב יוֹם אֶחָד.

רבי שמעון אמר על ברית עַלְמָא אַתְבָּרִי וְאַתְקִים
דְכַתִּיב, (ירמיה לו) אם לא בריתי יומם ולילה חקות
שָׁמִים וְאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי. מִאן בְּרִית דָא צְדִיק יִסְׂדָא
דַעַלְמָא דְאֵיהָ רֹזֵא דְזַכּוֹר. וּעל דָא עַלְמָא קִיִּימָא בְּבְרִית
יּוֹם וּלִילָה כְחֶדָא דְכַתִּיב אם לא בריתי יומם ולילה
חֲקוֹת שָׁמִים וְאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי. חֲקוֹת שָׁמִים דְגַדְלִין וְגַפְקִין
מַעַדְן עַלְאָה.

פתח ואמר, (שופטים ז) מִקְוָל מְחַצִּים בֵין מִשְׁאָבִים שֶׁם
יתנו צְדִקוֹת ה' וְגו'. מִקְוָל מְחַצִּים דָא קְוָל יַעֲקֹב.

מְחֻצְצִים כְּמَا דָאָת אָמֵר, (שמואל א' יז) אִישׁ הַבִּנִים. בֵין
מִשְׁאָבִים דָאַיהו יַתִיב בֵין אֶפְנוֹן דְשַׁאֲבִין מִיאָ מְלֻעִילָא
וְהַוָּא נְטִיל בְּתָרֵין סְטְרֵין וּכְלִיל לְהֹזָן בְּגֹוִיה.
שֶׁם יַתְנוּ צְדָקּוֹת יי'. תִּמְןָהוּ אָתָר מַהְימָנוֹתָה
לְאַתְדְּבָקָא. שֶׁם יַתְנוּ צְדָקּוֹת יי'. תִּמְנָן יַגְקִין צְדָקּוֹת
יי' וְשַׁאֲבִין. צְדָקּוֹת פְּרוֹזָנוּ (בְּיִשְׂרָאֵל) דָא צְדִיק דְעַלְמָא
דָאַיהו קִיִים וְקִדְישָׁ, וְאַיהו שְׁאָבָּא וְנְטִיל כָּלָא וְמְפִירָ
לְגַבְיִ יַמָּא רַבָּא אֶפְנוֹן מִיאָן עַלְאָין. בְּיִשְׂרָאֵל, דִיְשְׂרָאֵל
יַרְתָו קִיִים דָא. וַיְהִבְיהָ לֹזָן קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא יְרוּתָת
עַלְמִין.

תוספתא

תִּגְנִין מֶל וְלֹא פְּרֹעָה אֶת הַמִּלְחָה
כְּאַילוּ לֹא מֶל. בְּגַין דְתָרֵין
הַרְגִּין אֶפְנוֹן מִלְחָה וְפְרִיעָה. זָכוֹר
וְשִׁמְוֹר. צְדִיק וְצָדָק. דְכַר
וּנוּקָבָא. אֹתוֹת בְּרִית דָא יוֹסֵף
וּבְרִית דָא רְחֵל. וְאַצְטְרִיךְ
לְחַפְרָא לֹזָן. וּבְמָה מְחַבֵּר לֹזָן.
כַּד אַיהו גַּוִּיר וְפְרִיעָה. וּמְאָן
דְגַזִּיר וְלֹא פְּרִיעָה כָּאַלוּ עַבְדוֹ
בִּינְיִחוֹ פְּרוֹדָא, (עד כאן תוספתא)

כִּיוֹן דִיְשְׂרָאֵל שְׁבָקוּ לֵיה
דְהֹוו גְּזָרִין וְלֹא
פְּרָעָיִן. מַה בְּתִיב, (שופטים ה)
או יַרְדוּ לְשָׁעָרִים עַם יי'.
יַרְדוּ לְשָׁעָרִים, אֶפְנוֹן שָׁעָרִי
צָדָק הַוָּו יַתְבִּין לְתָרְעִי וְלֹא
עַלְלִין לְגוּ. וּבְהַהְוָא זָמְנָא (ד'
לב ע"ב) בְּתִיב, (שופטים ב) וַיַּעֲזֹבּוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יי' וְגוּ. עד

דָאַתָּת דְבָרָה וְגַדִּיבָת לֹזָן בְּהָאִי כִּמָה דְבָתִיב, (שופטים ה)
בְּפְרוּעָה פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וְגוּ).
וְעַל דָא בְּתִיב חַדְלוּ פְּרוֹזָן בְּיִשְׂרָאֵל. חַדְלוּ פְּרוֹזָן, דָא

הוּא פְּרוֹזֶנוּ דָקָא אָמֵן. חִדְלֹו פְּרוֹזֶן, קִיִּים קָדִישָׁא דָלָא אֲתִפְרָעָן. (שופטים ח) עד שְׁקָמָתִי דְבָוָרָה שְׁקָמָתִי אֶם בִּשְׂרָאֵל. מַאי אֶם. אֶלָּא אָנָּא נְחַתִּית מִין עַלְאַיִן מַעַילָּא לְקִיִּמָּא עַלְמַיִן, בִּשְׂרָאֵל סְתִּים לְעַילָּא וְתַתָּא, לְאַחֲזָה דְעַלְמָא לֹא אַתְקִיִּים אֶלָּא עַל קִיִּמָּא דָא. וּרְזָא דְכָלָא (משל י) וַצְדִּיק יִסּוּד עַולְם בְּתִיב, (לך לך עז ע"א).

תַּלְתָּ גְּפָקִי מִיחָד. חַד בְּתִילָת קִיִּמָּא עַל בֵּין תְּרִין. תְּרִין יַגְקִין לְחָד, חַד יַגְקִין לְכַמָּה סְטְרִין. כְּדִין כָּלָא חַד. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בְּקָר יוֹם אֶחָד יוֹם דְעֶרֶב וּבְקָר כָּלִיל כְּחָדָא. הַגְּנוּ רְזָא דְבָרִית יוֹם וְלִילָה וּבִיה פָּלָא חָד:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעָה בְּתוֹךְ הַמִּים וַיְהִי מְבָדֵל בֵּין מִים לְמִים. רַبִּי יְהוֹדָה אָמַר שְׁבֻעָה רְקִיעִים אֲפָנוֹן לְעַילָּא. וּכְלָהו קִיִּמָּא בְּקָדוֹשָׁתָא עַלְאָה. וּשְׁמָא קָדִישָׁא בְּהָיו אֲשַׁתְּכָלֵל. וְדָא רְקִיעָא הוּא בְּאַמְצָעוֹת מֵיאָ.

דָא רְקִיעָה קִיִּמָּא עַל גַּבְיוֹ חִיּוֹתָא אַחֲרָבִין. וְאֵיתָו אֲפְרִישָׁ בֵּין מִין עַלְאַיִן לְמִין תַּתָּאַיִן. וּמִין תַּתָּאַיִן קְרָאַיִן לְעַלְאַיִן. וּמַהָּאִי רְקִיעָה שְׁתָאָן לוֹן. דָא הוּא דְמְפִרִישָׁ בִּינֵיהֶן. בְּגִין דְכָלָהו מֵיא בֵיה פָלִילָן. וְלֹבֶתֶר נְחִית לְוֹן לְהַגִּי חִיּוֹתָא וּשְׁאָבִין מַתְּמָן.

כתיב, (שיר השירים ד) גַן בַּעֲול אֶחָותִי כֹּלה גַל בַּעֲול מַעַין חתומים. גן בעול, דכלא אסתים ביתה. דכלא אתכליל ביתה. גל בעול, דההוא נחר בגיד ונפיך ועיל ביתה וכלייל ולא אפיק וקרשי מיא ביתה וקיני. מא טעם בא בגין דרוח צפון נשיב באפון מיא ואתקרישו ולא נפקי לבר עד דאתעבד קרח (לעיל בט ב) ואלמלא סטרא דדרום דאקייש תקיפה דהאי קרח לא נפקי מגיה מיא לעלמיין.

וחיזו דההוא רקיע עלה כחיזו דהאי קרח דמתקרשא ומכניס בגויה כל אפון מיין. כה הוא עלה דעליה בניש כל אפון מיין ואפריש בין מיין עלאיו למיין תתאיין. והאי דאמרון יהי רקיע בתוך המים. במציאות. לאו הבי. אלא יהי כתיב. הוא דתו מ��ה במציאות מיא הו. ואיהו לעיל דקימא על רישא דחיותא.

אמר רבי יצחק אית קרוּמא במציאות מעוי דבר בש דאייה פסיק מחתא לעילא ושאייב מעילא ויהיב לחתא. כה גוונא דא רקיע אייה באמצעיתא וקימה על אפון חייתה דלתתא. ואיהו פריש בין מיין עלאיו תתאיין. פא חזוי אפון מין אעדו ואolidו חשותא. ועל רוא דא כתיב, (שמות כו) והבדילה הפרוכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים.

רבי אבא פותח (תהלים כד) המקורה בימים עליותיו וגוי' בימים
אלין מיין עלאין דכלא דבשו תקין ביתא כמא
דאית אמר, (משלו כד) בחכמה יבגה בית ובתבונה יתפונן.
השם עבים רכובו. **רבי ייסא** סבא פלייג עבים ע"ב י"מ.
עב דאייה חשך שמאלא דקיימה על ים דא.
המלהך על פנפי רוח דא רוחא דמקדשא עלאה. ורזא
דא (שמות כט) שניים ברובים זהב. כתיב (תהלים יט) וירכב על
ברוב ויעוף וידא על פנפי רוח. וירכב על ברוב חד
לבעתך איגלי על פנפי רוח ועד דהאי אתער לא אתגלי
בhai.

רבי יוסי אמר כתיב, (איוב כה) ומים תבן במדה. במדה
ممמש אתקין להו כד מטוין לגויה. ואפונן תקינה
דעלא כד מטו מסטרא דגבורה. אמר רבי אבא כה הו
קדמאי אמרי כה הו מטהון להאי אחר מריחסן שפווון
דחיפימין ולא אמרין מדיבגין דלא יתעבשין.

רבי אלעזר אמר את קדמאה דאתוון הו שטיא על
אנפוי דקייטרא דכיא ואתעטר מלרע מלעילא
וסליק (דף לג ע"א) ונחתת ומיא מתגלפי בගלופי יהו ומתישבן
בדוכתיהו ואתפלילו חד בחד. ובן אתוון כלחו כלילן דא
בדא ומטעטרן דא בדא עד דאתבנין עלייהו בניניא
ויסודא.

וכד אתבניאו כליהו ואתעטרו. והוא מיין עלאיין מתערבין במאיין תפאיין ואפיקו ביתא דעתמא (על דא אפיקו תערין נהוריין חד ראקרי ארץ ונהורי ראקרי שמים) ועל דא ב' אתחזי ברישא ומפני סלקין ונחתין עד דהאי רקיע הוה ואפריש לוזן. ומחלוקת הוה בשני דביה אתברי גיהנום דאייהו נורא דدلיק פמא דעת אמר, (דברים י) אש אוכלה הוא. וזמן לאראה על רישיו דחיביא.

אמר רבי יהודה מהכא כל מחלוקת דאייהו לשם שמים סופה להתקיים. דהא הכא מחלוקת דאייהו לשם שמים הוה ושמים בהאי אתקיים. לבתר דא דכתיב ויקרא אלhim לרקייע שמים וגוי. בקטריא דעתלית באקסטייהו שכיחי ואתקיים. דהא תנינן כתיב, (שמות כו) והבדילה הפרוכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים דיקא, דהא אייה רקיע דמפרש בגו באמצעתה.

תא חזי, כתיב לבתר יקו המים מתחת השמים אל מקום אחד. מתחת השמים ממש. אל מקום אחד. לאתר ראקרי אחד. ואיהו ים תחתה דהא אייה אשלים לאחד. ובלא אייה לא אקריה אחד. ומשמע דכתיב יקו דביה מתכונשין כליהו מיא פמא דעת אמר, (קהלת א) כל הנקלים הולכים אל הים וגוי.

רבי ייסא אמר אל מקום אחד, דא אייה אתר דכתיב

בֵּית (שעה נ) וברית שלומי לא תמוֹת. **דְּהָא אִיהוּ בְּטִיל** פלא ושדי בימא וביה אתתקנת ארעה דכתיב ותראה **הַיְבָשָׂה** דא הוא ארץ. **כַּמَا דָאָת אָמַר וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיְבָשָׂה** ארץ.

אֶמְאֵי אֶקְרֵי יְבָשָׂה. אמר רבי יצחק הינו דכתיב (דברים טז) **לְחַם עֲנוּנִי לְחַם עֲנוּנִי** כתיב. ובגין דאייה לוחם עני אkeriyibasha. ושאיב בגוזה כל מימין דעלמא ואיה **יְבָשָׂה** הו. עד דarter דא אמלוי לה וקידין נגידין מיא **אוֹרֶח דָאָנוּן מִקּוֹרֹת.**

וְלִמְקוֹה הַמִּים קָרָא יְמִים דָא הֵוָא בֵּית כְּבִישׁוֹת מִיּוֹן דְּלִיעֵילָא דְתִמְןָ מִתְכְּבָשִׁין כָּל מִיא וְמִתְמָן נְגִידִין וְנְפִיקִין.

השלמה מההשומות (סימן ל"ב)

שְׁבִיעֵי הָוִי בְּמַזְרָחוֹ שֶׁל עַוְלָם וּמִשְׁמָם בָּא זְרֻעָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל כִּי חוט הַשְׁדָּרָה מִשּׁוֹךְ מִן הַמּוֹת שֶׁל אָדָם וּבָא לְאַמָּה וּמִשְׁמָם הֵוָא הַזְּרָעָם דִּכְתִּיב (ישעה מא) מַמְזָרָה אָבִיא זְרָעָה, כַּשְׁיִשְׂרָאֵל טוֹבִים מִזָּה הַמָּקוֹם אָבִיא זְרָעָה יתְהַדֵּשׁ לְךָ זְרָעָה, וכַּשְׁיִשְׂרָאֵל רָעִים מִן הַזְּרָעָה שְׁפָרָב בָּא לְעוֹלָם דִּכְתִּיב (קהלת א) הַוְלִיךְ וְדוֹר בָּא. דָוָר שְׁפָרָב בָּא. ומִא מַמְעָרָב אַקְבָּצָה, מִאָוָתָה מִדָּה שְׁנוּטָה תְּמִיד לְמַעַרָּב. ולִמְה אֶקְרֵי מַעַרָּב, מִפְנֵי שְׁשָׁם מִתְעָרָב כָּל

הַזְּרֹעַ. מַשֵּׁל לִמְהָה הָדָבָר דֹּמָה, לְבּוֹ מֶלֶךְ שְׂהִיהָ לֹּוּ כֹּלָה
בְּאָה וְצִנּוּעָה בְּחַדְרוֹ, וְהִיה לוֹקֵח מַבֵּית אָבִיו עֹוֹשֵׁר וְמַבְיאֵ
לְהָתְמִיד וְלוֹקַחַת הַכְּפָל וְמַצְנַעַת אָוֹתוֹ תְּמִיד וְמַעֲרַבָּת
הַכְּפָל. לְסֹוף יָמִים בַּיּוֹקֵשׁ לִרְאוֹת מָה אָסֵף וְמָה קִיבְצֵץ הַיּוֹנָ
דְּכַתִּיב וְמַעֲרֵב אַקְבָּצָה. וּמַאי בַּיּוֹנָה בֵּית אָבִיו דְּכַתִּיב
מַמְזֻרָה אָבִיא זְרַעַד מַלְמָד שְׁמַמְזֻרָה מַבִּיא זְרוּעַ בְּמַעֲרֵב
וְאַחֲרַכְךָ הוּא מַקְבִּץ מָה שְׂזָרָע. ע"כ: (עד כאן מההשומות)
אָמַר רַבִּי חִיא מִקְוָה הַמִּים דָא צְדִיק. דְּכָד מַטָּא לִמִּקְוָה
הַמִּים כְּתִיב וַיֵּרֶא אֱלֹהִים כִּי טֹב וְכַתִּיב, (ישעה ג)
אָמַרְוּ צְדִיק כִּי טֹב. (וְכֵן אוֹר קָדְמָה טֹב אַקְרֵי. וְכֵן בְּלָהו בְּתִיב בָּהוּ כִּי טֹב.
בר יוֹמָא תְּנִינֵנוּ דְלָא בְּתִיב בֵּיה כִּי טֹב). רַבִּי יוֹסֵי אָמַר יִשְׂרָאֵל מִקְוָה
אִיהָג. דְּכַתִּיב, (ירמיה ז) מִקְוָה יִשְׂרָאֵל יי'.

רַבִּי חִיא אָמַר דָא צְדִיק. הַיּוֹנָה דְּכַתִּיב קָרָא יָמִים. בְּגִין
דְּנַחְלִין וּמְבוּעִין וּבְהַרְיִין כְּלָהוּ בְּטִיל לֹזֶן וְאִיהָ
מַקְוָרָא דְכָלָא וְאִיהָוּ בְּטִיל כָּלָא בְּגִינִי כֹּה יָמִים. וְעַל דָא
וַיֵּרֶא אֱלֹהִים כִּי טֹב וְכַתִּיב, (ישעה ג) אָמַרְוּ צְדִיק כִּי טֹב.
וְבְגִין דְאַתְּרִשִּׁים אִיהָוּ אַפְרִישׁ בֵּין יוֹמָא קָדְמָה
לְתַלִּיתָה וְלֹא אַתְּמָר כִּי טֹב בְּגַוְיִהוּ. דָהָא
בְּיוֹמָא תַּלִּיתָה עֲבָדָת אַרְעָא אִיבֵּין מַחְיֵלָא דְהָא צְדִיק.
דְּכַתִּיב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדִשָּׂא הָאָרֶץ דְשָׂא עַשֵּׁב מַזְרִיעַ
וְרַע עַז פָּרִי. מַאי עַז פָּרִי. דָא עַז הַדּוּת טֹב וְרַע דָא אִיהָוּ

עֲבִיד אֵיבִין וְפֶרַין. עוֹשָׂה פְּרִי דָא צְדִיק יִסּוֹד דַעַלְמָא. לִמְינֹו דְכָל בְגִי נְשָׁא דָאִית לוֹן רִוְתָא קְדִישָׁא. דָאִיהוּ אִיבָא דְהָהוּא אִילְנָא רְשִׁים בְהוּ רְשִׁימָא לִמְינֹו. וּמְאִי אִיהוּ, בְרִית קְדָשָׁ בְרִית שְׁלוֹם. וּבְגִי מַהְימָנוֹתָא לִמְינֹו, לִמְינֹו עַלְיָן וְלֹא מַתְפִּרְשָׁן מִגְּוִיה. וְצְדִיק עוֹשָׂה פְּרִי הָוּא. וְהָהוּא אִילְנָא אַתְעַבְּרָת וְאַפְּיקָת הָהוּא פְּרִי לִמְינֹו. לִמְינֹו דְהָהוּא עוֹשָׂה פְּרִי דִיהוּי כְבוֹודְתָה. זְפָאָה חֻולְקִיהָ מְאָן דִידְמִי לְאַמִּיהָ וְלְאָבּוֹ. וְעַל כֵן רְשִׁימָא קְדִישָׁא בְיוּמָא תְמִינָה בְגִין דִידְמִי לְאַמִּיהָ. (בְגִין דָהִיא דְרַגָּא תְמִינָה וְהִיא נְפָשָׁא דְפָרָח מִנָּה אַצְטְרִיכָת לְאַתְחֹזָה קְפוּחָה לְתִמְנָנָה יוֹמִין) וְכֵד אַתְפְּרָעָת וְאַתְגָּלְיָא רְשִׁימָא קְדִישָׁא בְגִין דִידְמִי לְאָבּוֹ. וְעַל דָא עַז פְּרִי דָא אַמָּא. עוֹשָׂה פְּרִי דָא בְרִית קְדָשָׁ אָבּוֹ. לִמְינֹו דִידְמִי לִיה וְאַתְרִשִּׁים בְיַהָה. אֲשֶׁר זְרֻעוּ בּוּ עַל הָאָרֶץ. זְרֻעוּ בּוּ. זְרֻעַ בּוּ מִבְעֵי לִיה. מְאִי זְרֻעוּ בּוּ. אֲלֹא זְרֻעַ וְאַזְוּ בּוּ. עַל הָאָרֶץ הַכִּי הָוּא וְדָאִי. דָהָא הָהוּא זְרֻעַ אֲשֶׁר עַל אַרְעָא. זְפָאָה חֻולְקִיהָן דִישְׂרָאֵל דָאָפָון קְדִישִׁין וְדִמְיִין לְקְדִישִׁין. וְעַל דָא וְדָאִי פְתִיבָה, (ישועה ס) וְעַמְךָ כָלָם צְדִיקִים. כָלָם צְדִיקִים וְדָאִי. דָהָא מְהֻנִּי נְפָקוּ וְלְהֻנִּי דִמְיִין. זְפָאָן אָפָון בְעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דָאָתִי.

(דף לג ע"ב)

אמֶר רַבִּי חַיִּיא בְתִיב, (ירמיה י ונא) **עוֹשָׂה אָרֶץ בְכָחוּ. מְאִי**